

АНАЛІТИЧНИЙ ЗВІТ

за результатами опитування випускників, які навчалися за освітньо-професійною програмою «Комп'ютерно-інтегровані системи та технології приладобудування», спеціальність 174 (151) «Автоматизація та комп'ютерно-інтегровані технології та робототехніка», першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

Опитування випускників є важливим елементом внутрішньої системи забезпечення якості освіти, що дозволяє всебічно оцінити ефективність освітньої програми, релевантність змісту навчальних компонентів сучасним вимогам ринку праці та рівень задоволеності здобувачів освітнім процесом. Аналіз відповідей дає змогу визначити сильні сторони програми, виявити потенційні напрями розвитку та уточнити потреби випускників у професійній підготовці.

Представлені результати містять дані про рівень сформованості професійних та загальних компетентностей, оцінку якості викладання і змісту освітньої програми, ефективність практичної підготовки, сучасність навчальних технологій, доступ до інформаційних ресурсів, відповідність програми вимогам ринку праці, оцінку психологічного клімату та швидкість професійної адаптації випускників. Отримана інформація є підґрунтям для прийняття управлінських рішень, підвищення якості освіти та стратегічного оновлення програми.

Результати, подані на Рисунку 1, демонструють, що більшість випускників підтвердили відповідність навчання своїм очікуванням щодо якості підготовки, практичної складової, можливостей розвитку та студентського життя. Структура відповідей є різноманітною, але чітко простежується домінування позитивних тенденцій.

Найбільша частка респондентів (**27,0%**) зазначила, що їхні очікування були пов'язані насамперед з отриманням *затребуваної професії та практичних і соціальних навичок*, і ці очікування виправдалися. Друга за чисельністю група (**24,3%**) очікувала комплексу результатів: *професійної підготовки, дослідницького досвіду, розвитку практичних навичок та можливостей студентського життя*. Ці відповіді свідчать, що освітня програма сприймається як така, що дає різноспрямовані можливості для розвитку.

Менші, але значущі групи респондентів також підкреслили певні аспекти очікувань:

- **8,1%** — очікували *професійної освіти, мобільності, активного студентського життя*.
- **8,1%** — поєднували очікування *професійної підготовки, дослідницького досвіду та соціального розвитку*.
- **8,1%** — вказали на *професію та студентське життя* як ключові очікування.
- **5,4%** — акцентували лише на *практичних і соціальних навичках*.
- Декілька груп по **2,7%** зазначили окремі очікування:
 - виключно *яскраве студентське життя*;
 - *дослідницький досвід*;
 - *мобільність*;
 - *практичні навички* у поєднанні з іншими аспектами.

Такий розподіл засвідчує, що загальні очікування студентів були різновекторними: професійними, академічними, соціальними та культурними. Важливо, що жодна група відповідей не вказує на розчарування, навпаки — всі категорії відображають задоволення ключовими елементами освітнього процесу. Це створює комплексне уявлення про те, що освітня програма охоплює широкий спектр потреб і сприяє розвитку як фахових, так і загальних компетентностей.

У підсумку, дані Рисунка 1 свідчать про те, що освітня програма успішно відповідає очікуванням більшості здобувачів, забезпечуючи актуальні професійні результати, умови для розвитку та позитивний освітній досвід, що є важливим індикатором якості освітнього середовища та його відповідності сучасним тенденціям.

Чи справдилися Ваші очікування під час навчання в Університеті?

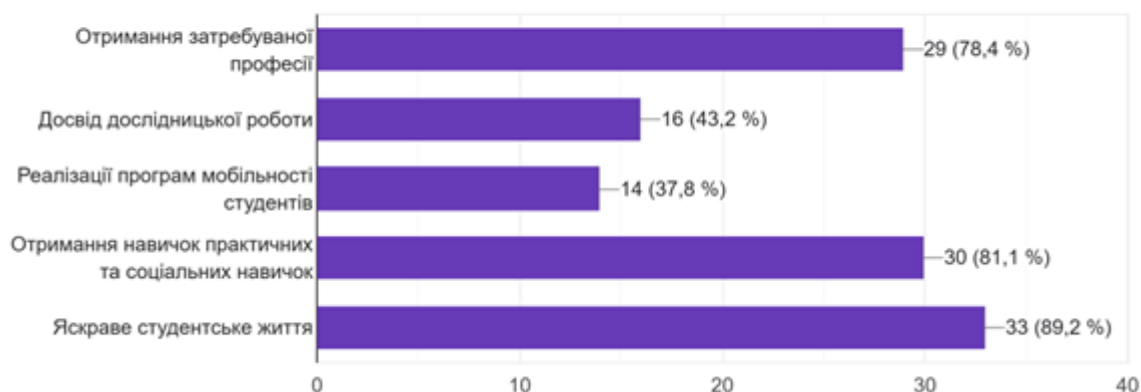

Рисунок 1 Рівень відповідності навчання початковим очікуванням випускників

Дані, представлені на рисунку 2, засвідчують, що університет відіграє важливу роль у професійному становленні більшості своїх випускників. Найчисельніша група респондентів — **54,1%** — вказала, що навчання справило на них *позитивний вплив*, сприяючи формуванню професійної ідентичності, розвитку необхідних компетентностей та розширенню кар'єрних можливостей. Цей показник відображає ефективність ключових елементів освітнього процесу: проходження стажувань, виконання інженерних і дослідницьких проєктів, участі в навчально-наукових заходах, а також взаємодії з представниками галузі.

Важливою є й частка відповідей, що характеризують вплив університету як «скоріше позитивний» — сукупно цей пласт додатково підсилює загальну тенденцію і свідчить про те, що навіть у випадках, коли студенти не отримують повного спектра очікуваних можливостей, освітнє середовище все ж формує основу для їхнього професійного зростання.

Разом із тим невелика, але помітна частка респондентів — **2,7%** — відповіла «Ні», тобто не відчула впливу університету на свій професійний розвиток. Хоча цей показник є низьким, він сигналізує про наявність потенційних зон для покращення, а саме: розширення системи кар'єрного консультування, розвитку сервісів підтримки працевлаштування, упровадження менторських програм та збільшення кількості практичних можливостей, пов'язаних з реальними виробничими або дослідницькими проєктами.

У цілому результати свідчать про те, що університет забезпечує вагомий внесок у професійну підготовку більшості випускників, однак подальше розширення інструментів кар'єрної підтримки може підвищити цей вплив ще більше та забезпечити більш повне задоволення потреб усіх категорій здобувачів.

Чи університет сприяв Вашому кар'єрному зростанню (мотиваційні програми, стажування, проєктна робота тощо)?

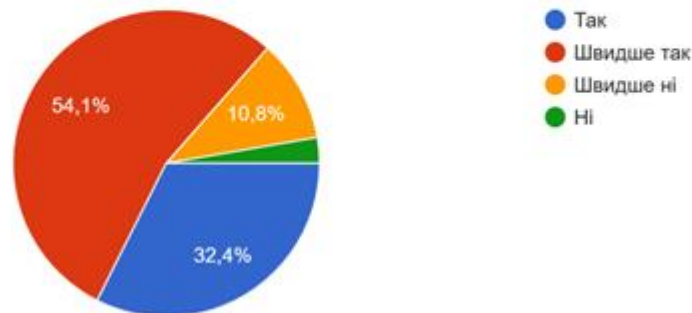

Рисунок 2 Оцінка впливу університету на кар'єрний розвиток

Результати, подані на рисунку 3, свідчать, що більшість випускників обрали професійний шлях, безпосередньо пов'язаний із отриманою освітою. Переважна кількість відповідей «Так» відображає високу релевантність освітньої програми сучасним вимогам ринку праці та підтверджує, що сформовані компетентності відповідають реальним потребам інженерних і технологічних галузей. Такий результат є індикатором повноцінної інтеграції професійних знань, умінь і навичок, набутих у процесі навчання, у подальшу трудову діяльність випускників.

Разом із тим певна частка відповідей «Ні» демонструє, що не всі випускники реалізували себе у сфері, пов'язаній зі спеціальністю. Це може свідчити як про зміну професійних інтересів і прагнення до розвитку в інших галузях, так і про складність конкуренції на ринку праці або недостатність практичних можливостей для закріплення у фаховому середовищі на початкових етапах кар'єри. Подібний розподіл є типовим для багатьох технічних напрямів і відображає природне різноманіття кар'єрних траєкторій.

Загалом дані рисунка 3 підтверджують, що освітня програма ефективно готує більшість здобувачів до професійної діяльності, проте водночас окреслюють потенційну потребу в подальшому розширенні співпраці з роботодавцями, розвитку кар'єрного консультування та впровадженні більшої кількості практикоорієнтованих можливостей, що сприятимуть успішнішому входженню всіх випускників у професійне середовище.

Чи працюєте Ви за спеціальністю?

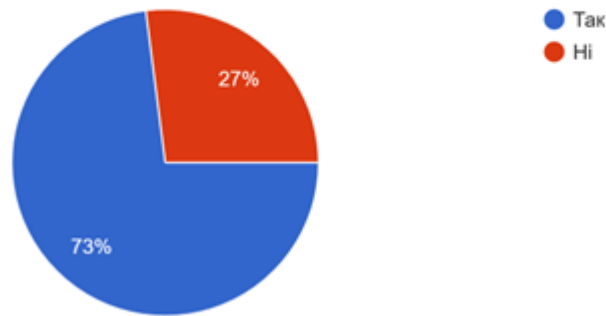

Рисунок 3. Частка випускників, які працюють за спеціальністю

Дані, наведені на рисунку 4, свідчать, що **переважна більшість випускників — 68% — не потребували додаткової перепідготовки** після завершення навчання. Це є важливим показником достатності сформованих у межах освітньої програми професійних компетентностей та відповідності змісту підготовки вимогам сучасних технологічних і виробничих процесів. Такий результат підтверджує, що університет забезпечує якісну фундаментальну та прикладну підготовку, яка дозволяє випускникам успішно адаптуватися до професійного середовища без необхідності проходження додаткових курсів.

Водночас **22% респондентів зазначили, що проходили додаткове навчання на робочому місці**, що є цілком природною практикою в інженерних і технічних галузях. Наявність таких відповідей свідчить про те, що підприємства активно включають молодих фахівців у внутрішні програми навчання, спрямовані на засвоєння корпоративних стандартів, специфічних технологічних процесів або роботи зі спеціалізованим обладнанням.

Лише **10%** випускників відповіли, що їм була потрібна додаткова перепідготовка у форматі зовнішніх курсів чи навчальних програм. Аналіз цих відповідей показує, що потреба переважно стосувалася **додаткових ІТ-навичок** (наприклад, програмування, робота з інженерним ПЗ, аналітичні інструменти) або **вузькоспеціалізованих професійних компетентностей**, які не завжди можуть бути повною мірою охоплені навчальним планом.

Ці дані підкреслюють важливість систематичного оновлення освітньої програми з урахуванням сучасних вимог ринку праці. Зокрема, доцільно розширити інтеграцію:

- сучасних цифрових інструментів,
- програмного забезпечення галузевого призначення,
- практичних кейсів і лабораторних модулів,
- міждисциплінарних компетентностей, пов'язаних із ІТ- та data-орієнтованим підходом.

У цілому результати рисунка 4 демонструють високу ефективність освітньої програми, але водночас окреслюють напрями її подальшого вдосконалення, що дозволить ще повніше відповідати динаміці розвитку галузей та очікуванням сучасного ринку праці.

Чи була необхідна перепідготовка або додаткове навчання, щоб отримати роботу за фахом?

37 ответов

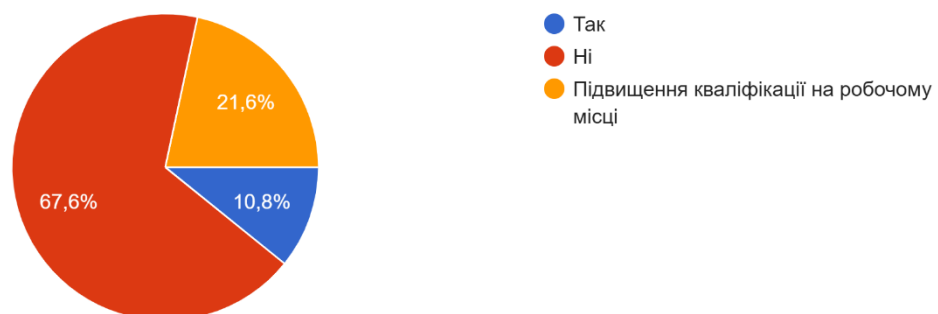

Рисунок 4. Необхідність додаткової підготовки для працевлаштування

Аналіз даних щодо тривалості пошуку першого місця роботи (Рис. 5) демонструє високий рівень конкурентоспроможності випускників на ринку праці. Понад половина респондентів знайшли роботу у дуже короткі строки: **22%** працевлаштувалися протягом перших двох тижнів після завершення навчання, а ще **38%**

— у межах одного місяця. Таким чином, **разом понад 60% випускників отримали перше робоче місце протягом першого місяця.**

Ще **24%** зазначили, що пошук роботи тривав від одного до трьох місяців, що є типовим показником для технічних спеціальностей та відповідає середнім тенденціям ринку. Лише **11%** знайшли роботу протягом 3–6 місяців, і мінімальна частка (**3%**) відзначила період пошуку понад пів року.

Такий розподіл свідчить про **високу затребуваність фахівців відповідної спеціальності**, релевантність освітньої програми сучасним умовам праці та достатній рівень підготовки випускників для швидкої інтеграції у професійне середовище. Швидке працевлаштування також підтверджує конкурентні переваги здобутих компетентностей, що дозволяють випускникам ефективно презентувати себе роботодавцям та відповідати їхнім вимогам.

Скільки часу Ви витратили на пошук роботи?

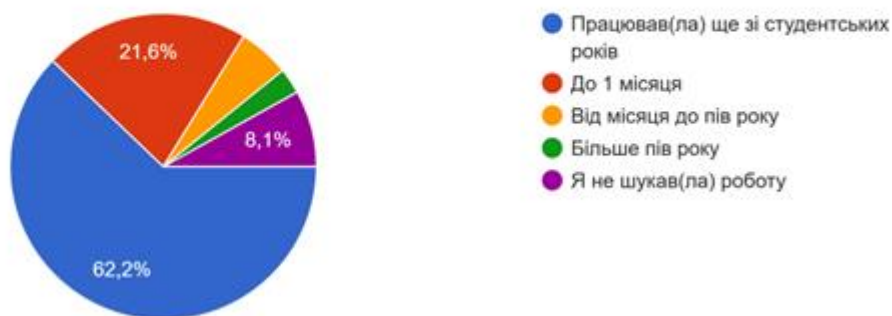

Рисунок 5. Тривалість пошуку першого місця роботи

Результати оцінювання рівня професійних знань, отриманих у межах освітньої програми (Рис. 6), демонструють переважно позитивне сприйняття якості навчання випускниками. Найвищу оцінку — **5 балів** — поставили **65%** респондентів, ще **27%** оцінили підготовку на **4 бали**, і лише **8%** зазначили **3 бали**. Сукупний показник позитивних оцінок («4» + «5») становить **92%**, що вказує на високу задоволеність якістю викладання, актуальністю змісту дисциплін та відповідністю отриманих знань вимогам професійної діяльності. Такий рівень схвалення також підтверджує ефективність методичного забезпечення та професіоналізм викладацького складу.

Оцінювання відповідності змісту освітньої програми реальним професійним задачам (Рис. 7) також демонструє високий рівень схвалення. Максимальну оцінку (**5 балів**) надали **62%** респондентів, ще **27%** — **4 бали**, тоді як **11%** відзначили рівень відповідності як середній або нижчий. Узагальнений показник позитивних оцінок («4» + «5») становить **89%**, що свідчить про актуальність дисциплін, достатню практичну спрямованість та релевантність програмних результатів навчання до вимог сучасного ринку праці. Це підтверджує, що структура та зміст ОП відповідають потребам фахової діяльності й сприяють формуванню необхідних компетентностей.

Я задоволений(а) рівнем отриманих знань та умінь для моєї професійної діяльності.

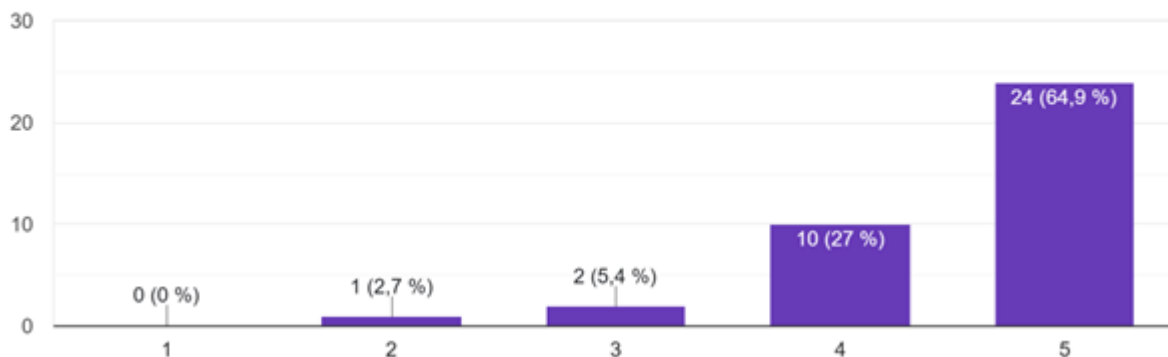

Рисунок 6. Задоволеність рівнем отриманих знань і професійних умінь

Зміст освітньої програми (набуті результати навчання й компетентності) відповідають профілю моєї професійної діяльності.

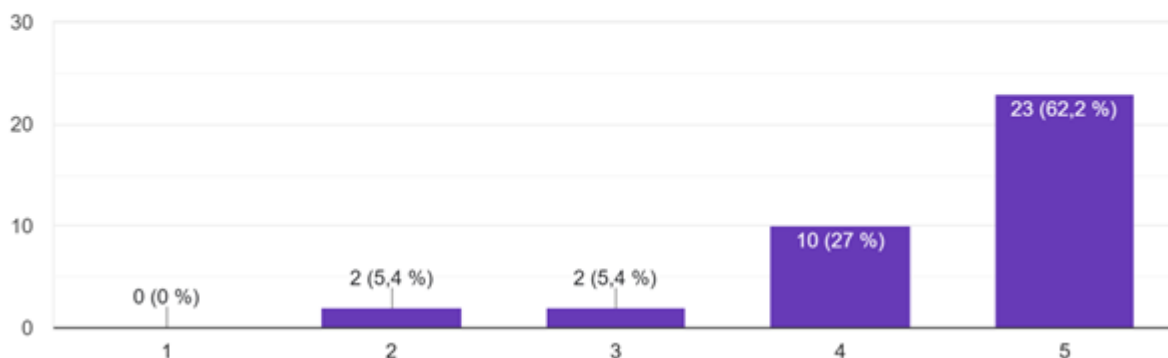

Рисунок 7. Відповідність змісту освітньої програми професійній діяльності

Результати опитування демонструють, що респонденти високо оцінюють логіку побудови освітньої програми та організацію навчального навантаження, що свідчить про продуману та ефективну структуру навчального процесу. За показником логічності та послідовності викладання дисциплін (Рис. 8), **65%** респондентів надали найвищу оцінку — **5 балів**, ще **32%** відзначили цей аспект на рівні **4 балів**, формуючи сумарний позитивний показник у **97%**. Аналогічно високі результати спостерігаються щодо достатності часу для опанування навчальних компонентів (Рис. 9): **70%** оцінили його на **5 балів**, **22%** — на **4 бали**, що в сукупності становить **92%** позитивних оцінок.

Такі результати підтверджують, що навчальний план є збалансованим, логічно структурованим і забезпечує достатні умови для якісного засвоєння матеріалу, а організація освітнього процесу відповідає очікуванням здобувачів та вимогам сучасної професійної підготовки.

Порядок вивчення дисциплін, план і графік навчального процесу є логічними та послідовними.

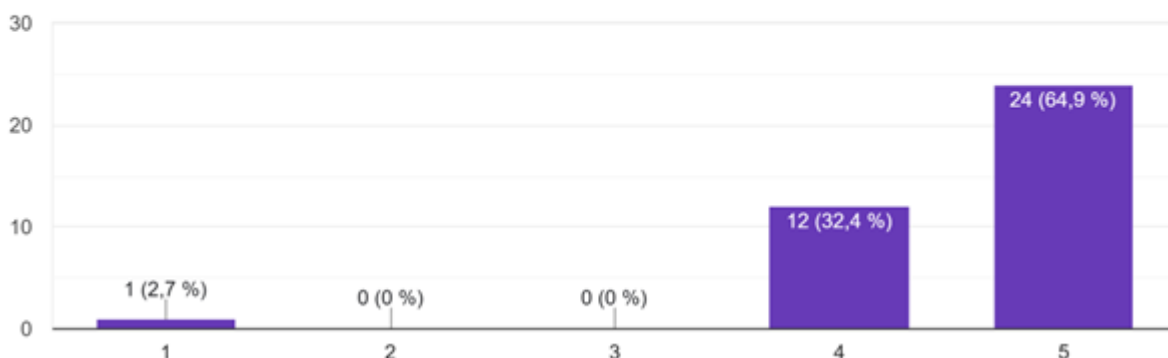

Рисунок 8. Оцінка логічної структури та послідовності навчального плану
Для опанування освітніх компонент (дисциплін) було виділено достатньо часу.

37 ответов

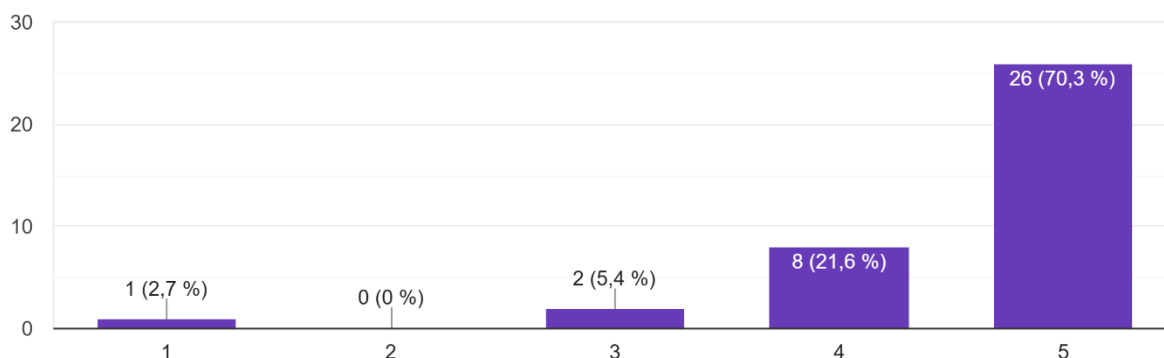

Рисунок 9. Оцінка достатності часу для опанування дисциплін.

Оцінка професіоналізму науково-педагогічних працівників (Рис. 10) демонструє стійко високий рівень довіри та задоволеності з боку випускників. Найвищу оцінку — **5 балів** — надали **62%** респондентів, а ще **30%** оцінили роботу викладачів на рівні **4 балів**. Лише **8%** відзначили кваліфікацію викладачів на рівні

3 балив, при цьому оцінки нижчі за «3» взагалі не зафіксовано. Таким чином, сумарний показник позитивних оцінок («4» + «5») становить **92%**, що є одним із найвищих результатів серед усіх показників опитування.

Така структура відповідей свідчить про високий рівень професійної підготовки викладацького складу, їхню компетентність у предметній галузі та методичну обізнаність. Випускники, оцінюючи викладачів, фактично оцінюють якість передачі знань, доступність викладення матеріалу, здатність мотивувати здобувачів, комунікаційну культуру та готовність до зворотного зв'язку. Високий відсоток максимальних оцінок свідчить, що ці компоненти реалізуються належним чином.

Більш того, професійність викладачів є одним із фундаментальних чинників, що визначають ефективність реалізації освітньої програми. Високий рівень довіри до викладачів корелює із позитивними оцінками рівня отриманих знань (Рис. 6) та відповідності змісту освітньої програми професійним задачам (Рис. 7), формуючи цілісне уявлення про сталість і якість освітнього середовища. Наявність такого показника також свідчить про належну кадрову політику факультету та відповідність викладачів вимогам сучасної інженерної та педагогічної діяльності.

Високий рівень оцінювання професійності НПП дозволяє зробити висновок, що саме викладацький склад є одним із ключових драйверів успішності освітньої програми. Його якісна робота істотно підвищує ефективність навчального процесу, забезпечує формування релевантних компетентностей та сприяє позитивному досвіду студентів протягом усього періоду навчання.

Кваліфікація викладачів, залучених для реалізації освітньої програми, була достатньою

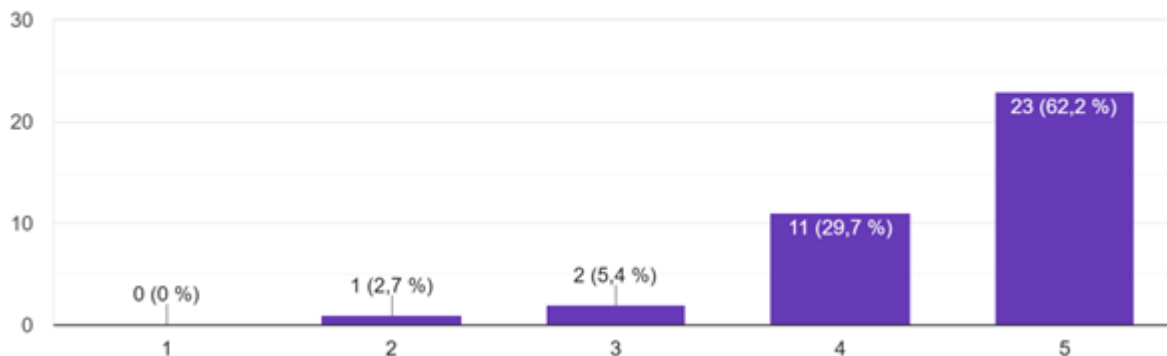

Рисунок 10. Оцінка кваліфікації викладачів освітньої програми

Аналіз відповідей респондентів щодо сучасності застосовуваних методів навчання та педагогічних підходів (Рис. 11 та Рис. 14) демонструє загалом позитивне сприйняття, однак водночас виявляє певний потенціал для модернізації та інноваційного розвитку освітнього процесу. Найвищу оцінку за цим параметром — **5 балів** — поставили **59%** випускників, ще **14%** оцінили сучасність методів викладання на **4 бали**, і відповідно **14%** — на **3 бали**. Разом такі оцінки формують переважно позитивне ставлення до застосовуваних методичних підходів. Проте **13%** респондентів відзначили цей компонент як недостатньо сучасний, поставивши **2** або **1 бал**, що потребує уваги при плануванні змін та оновлення ОП.

Порівняно з іншими компонентами освітнього процесу, де позитивні оцінки переважно сягають 90–97%, показник сучасності методів навчання є одним із найнижчих. Це свідчить про те, що, незважаючи на загальне задоволення якістю викладання та професійністю викладачів, здобувачі очікують ширшого застосування інноваційних технологій і більш практикоорієнтованих форм навчання. Такий тренд відповідає сучасним підходам у технічній та інженерній освіті, де акцент зміщується на моделювання, симуляцію, проектну роботу та цифрові середовища.

На підставі отриманих даних можна визначити ключові напрями подальшого вдосконалення:

- **розширення використання інтерактивних освітніх технологій**, таких як проблемно-орієнтоване навчання, ігрові методики, дебати, дизайн-мислення;
- **впровадження симуляційного, цифрового та лабораторного моделювання**, яке дозволяє студентам закріплювати знання шляхом практичних експериментів та роботи з цифровими двійниками;
- **посилення командної та проєктної діяльності**, що відповідає сучасним практикам інженерної освіти та формує soft skills, необхідні в роботі над реальними виробничими задачами;
- **активне застосування цифрових інструментів навчання** — віртуальні лабораторії, навчальні платформи, інженерні CAD/CAE-системи, онлайн-симулятори.

Таким чином, хоча показники свідчать про загальну задоволеність студентів сучасністю навчального процесу, ця сфера має значний потенціал для подальшого розвитку. Модернізація освітніх методів у зазначених напрямках сприятиме підвищенню інноваційності освітньої програми, повнішому врахуванню потреб роботодавців і кращій підготовці здобувачів до викликів сучасного технічного середовища.

Навчання було сучасним і практично орієнтованим

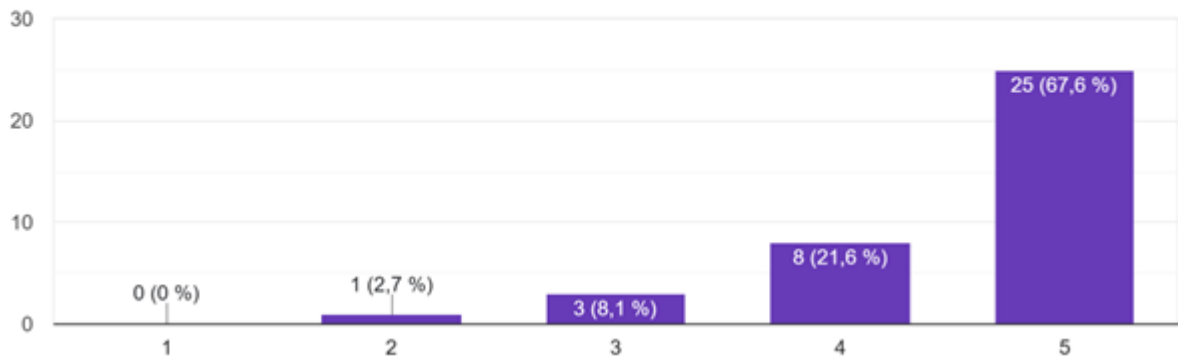

Рисунок 11. Сучасність та практична спрямованість навчання

Результати опитування (Рис. 12 та Рис. 13) свідчать, що практична складова освітньої програми розглядається випускниками як одна з найбільш сильних сторін підготовки. Високі оцінки, які респонденти надали проходженню навчальної і виробничої практик, відображають рівень ефективності практикоорієнтованого компонента й демонструють, наскільки отримані теоретичні знання були підкріплені реальним досвідом застосування на практиці.

Проходження практик сприяло підвищенню моїх знань і вдосконаленню практичних навичок

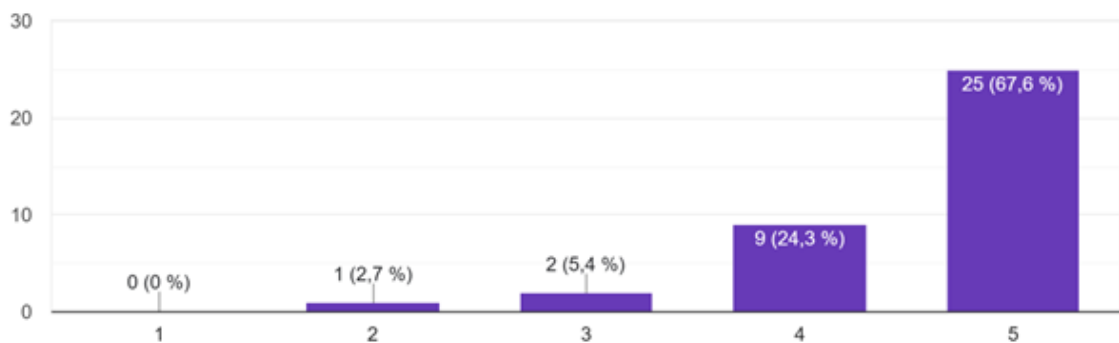

Рисунок 12. Вплив виробничої та навчальної практики на розвиток навичок

Зокрема, за результатами оцінки практик (Рис. 12), **68%** випускників поставили максимальну оцінку — **5 балів**, а ще **24%** — **4 бали**, що формує сукупний позитивний показник у **92%**. Такий високий рівень схвалення свідчить про те, що практика дійсно сприяла формуванню професійних умінь, розвитку навичок роботи з обладнанням та здатності виконувати інженерні задачі в реальних умовах.

Оцінка загальної практичної складової підготовки (Рис. 13) демонструє подібну тенденцію: **73%** респондентів надали оцінку **5 балів**, ще **14%** — **4 бали**, що становить **87%** позитивних відповідей. Така висока концентрація позитивних оцінок свідчить про системність та продуманість практичного компоненту освітньої програми, а також про значущу роль лабораторних робіт, практик і реальних виробничих кейсів у професійній підготовці.

Обсяг практичної складової під час навчання був достатнім для початку моєї професійної діяльності

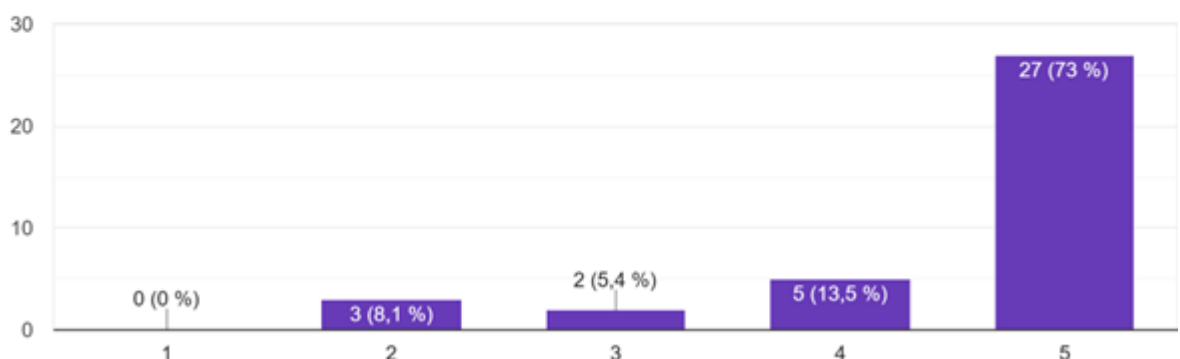

Рисунок 13. Оцінка достатності практичної складової підготовки

Важливо зазначити, що позитивні оцінки практичної складової корелюють із високими показниками працевлаштування за спеціальністю (73%, Рис. 3) та швидкістю пошуку роботи (понад 60% — у перший місяць, Рис. 5). Така кореляція вказує на внесок практичної компоненти у формування конкурентоспроможності випускників на ринку праці. Досвід виконання реальних завдань, ознайомлення з технологічними процесами та взаємодія з підприємствами-партнерами створює міцну основу для професійного старту.

Разом із тим у ряді відкритих відповідей респонденти наголошують на потребі розширення доступу до сучасного обладнання, оновлення лабораторної бази, впровадження симуляційних модулів та залучення більшої кількості партнерських компаній. Це свідчить не про слабкі місця практичної підготовки, а радше про високі очікування здобувачів і природну необхідність модернізації практик у відповідності до технологічних змін.

Таким чином, практична складова є однією з найбільш стабільних і сильних сторін освітньої програми, проте має перспективи для подальшого вдосконалення через модернізацію обладнання, розширення форми співпраці з індустріальними партнерами та впровадження елементів дуальної освіти.

Викладачі впроваджували сучасні методи навчання (майстер-класи, навчальні дискусії, мозковий штурм, тренінги, ділові ігри тощо) та інформаційно-комунікаційні технології

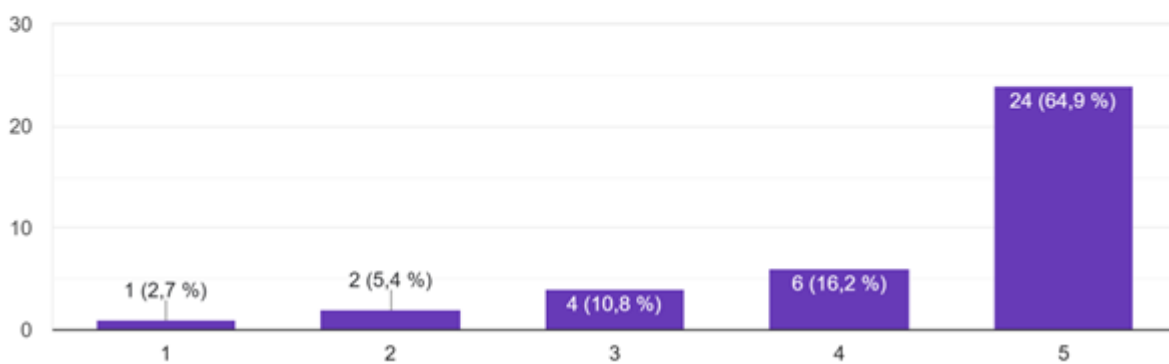

Рисунок 14. Застосування викладачами сучасних методів та ІКТ у навчанні

Результати оцінювання доступу до електронних ресурсів та цифрових сервісів університету (Рис. 15) демонструють один із найвищих рівнів задоволеності серед усіх параметрів освітнього процесу. **78%** респондентів поставили оцінку **5 балів**, ще **19%** — **4 бали**, що дає разом **97%** позитивних оцінок. Це свідчить про якісно організовану систему підтримки освітнього процесу засобами інформаційних технологій, зокрема:

- доступ до електронних бібліотек та баз даних;
- можливість роботи з навчальними платформами та цифровими матеріалами;
- використання електронних журналів, кабінетів та LMS;
- стабільну роботу внутрішніх сервісів університету.

Високий рівень цифрової підтримки має суттєвий вплив на якість навчання, оскільки забезпечує здобувачам можливість самостійної роботи, професійного розвитку та підготовки до інженерних дисциплін, що потребують активного використання сучасних інструментів.

Чи був забезпечений вільний доступ до електронних інформаційних ресурсів університету

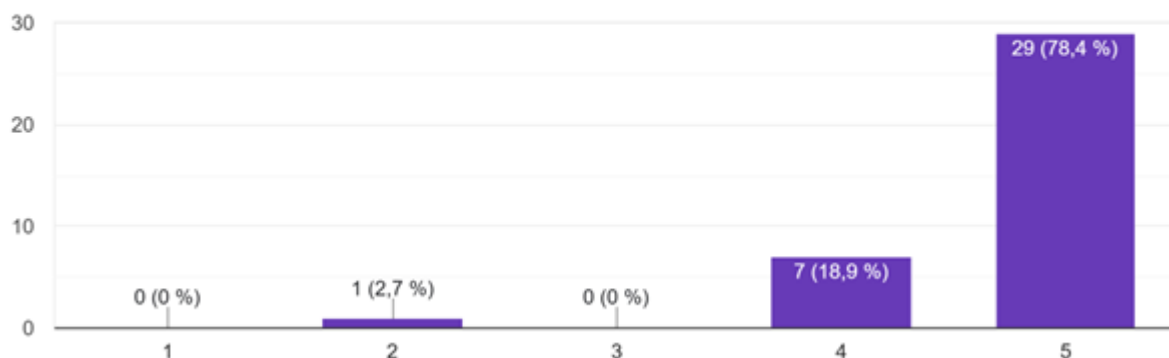

Рисунок 15. Забезпечення доступу до електронних інформаційних ресурсів

Аналіз відповідей респондентів (Рис. 16) свідчить, що освітня програма загалом добре відповідає сучасним тенденціям розвитку інженерної галузі та очікуванням роботодавців. Значна частка респондентів

відзначає збалансованість змісту дисциплін, практичну орієнтованість підготовки та відповідність отриманих компетентностей реальним професійним задачам. Така оцінка узгоджується з високими показниками працевлаштування та швидкого професійного старту випускників.

Дані опитування демонструють, що освітня програма забезпечує:

- актуальні знання в галузі технічних і інженерних дисциплін;
- готовність працювати в умовах технологічних змін;
- здатність адаптуватися до викликів сучасного виробництва;
- уміння використовувати прикладні інструменти, цифрові сервіси та спеціалізоване програмне забезпечення.

Це вказує на високу релевантність програми сучасним потребам індустрії та її конкурентоспроможність на ринку освітніх послуг.

Наскільки відповідає, на Вашу думку, програма підготовки фахівців за освітньою програмою сучасним вимогам ринку праці?

37 ответов

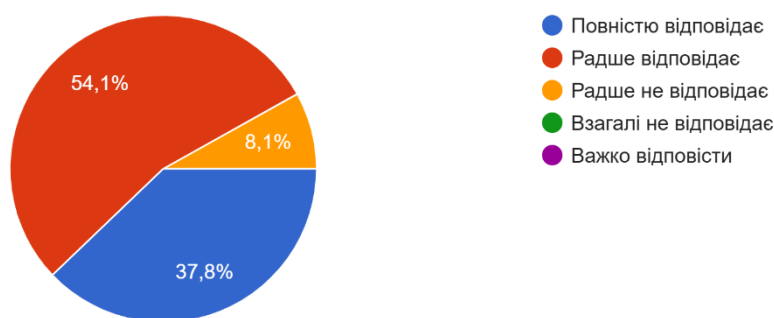

Рисунок 16. Відповідність освітньої програми вимогам сучасного ринку праці

Оцінка ступеня формування соціальних та поведінкових компетентностей (Рис. 17) демонструє позитивну тенденцію: **89%** випускників вважають, що soft skills були сформовані на належному рівні, **8%** відповіли негативно, а **3%** вагалися з відповіддю. Основні навички, що відзначалися респондентами, включають:

- уміння працювати в команді;
- комунікативні здібності;
- стресостійкість та емоційну рівноваженість;
- адаптивність;
- здатність до багатозадачності.

Формування таких навичок є критично важливим для інженерної освіти, де випускники мають працювати в умовах багатофункціональних команд, нестандартних виробничих ситуацій та високої відповідальності. Високі оцінки свідчать про те, що освітня програма не лише забезпечує професійні компетентності, але й сприяє гармонійному розвитку особистості здобувача.

Чи забезпечувалось під час підготовки за освітньою програмою набуття здобувачами вищої освіти соціальних навичок (soft skills)?

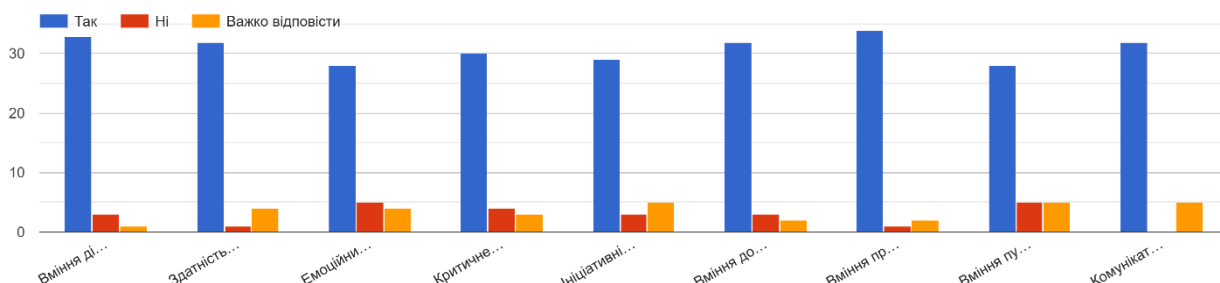

Рисунок 17. Формування соціальних та поведінкових навичок (soft skills)

Особливо позитивним є показник, що стосується рівня конфліктності між студентами та викладачами (Рис. 18): 92% респондентів відповіли, що конфліктні ситуації не виникали, і лише 8% зазначили поодинокі випадки. Це свідчить про сприятливий соціально-психологічний клімат у межах освітнього процесу, командну підтримку та конструктивну взаємодію між учасниками освітнього середовища.

Такий показник є важливим маркером культури взаємоповаги та відкритості, які суттєво впливають на мотивацію, психологічний комфорт і загальну успішність здобувачів.

Чи траплялися з Вами персонально конфліктні ситуації під час навчання в університеті:

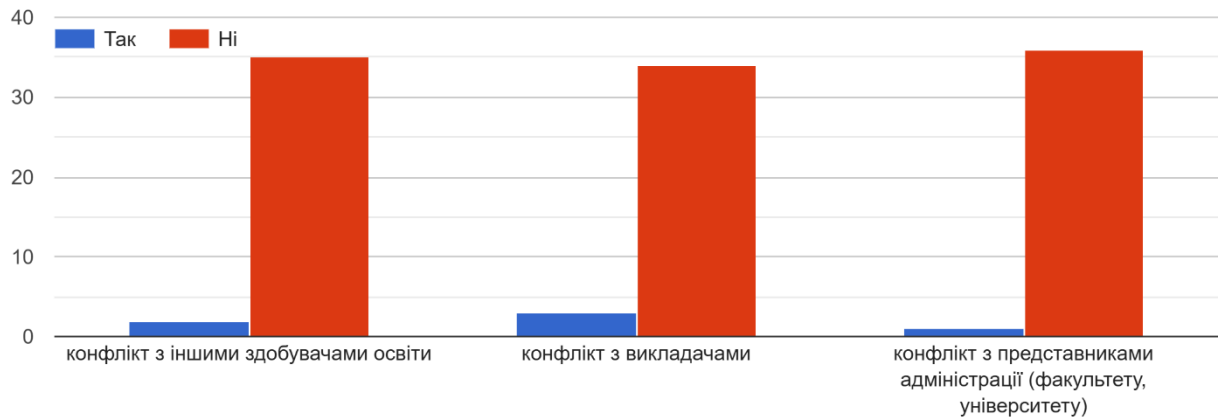

Рисунок 18. Наявність конфліктних ситуацій

Результати опитування свідчать про високу ефективність і конкурентоспроможність освітньої програми. Більшість випусників відзначили відповідність навчання своїм первинним очікуванням, достатній рівень сформованих професійних компетентностей та сталість якості викладання. Високі показники працевлаштування і швидкість входження на ринок праці підтверджують практичну цінність отриманих знань та високий рівень підготовки здобувачів.

Позитивно оцінено логічність і структурованість навчального плану, якість практичної підготовки, доступ до цифрових ресурсів та професійність викладацького складу. Разом із тим виявлено сфери подальшого вдосконалення, зокрема потребу в ширшому застосуванні сучасних освітніх технологій, цифрових інструментів, симуляцій та проектно-орієнтованого навчання.

Загалом дані опитування підтверджують, що освітня програма є актуальною, збалансованою і зорієнтованою на формування затребуваних компетентностей, а її випусники успішно інтегруються в професійне середовище. Програма демонструє високий рівень якості з потенціалом до подальшої модернізації відповідно до технологічних і галузевих змін.